

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 10. АПРИЛ 2022. БРОЈ 136. ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЉБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

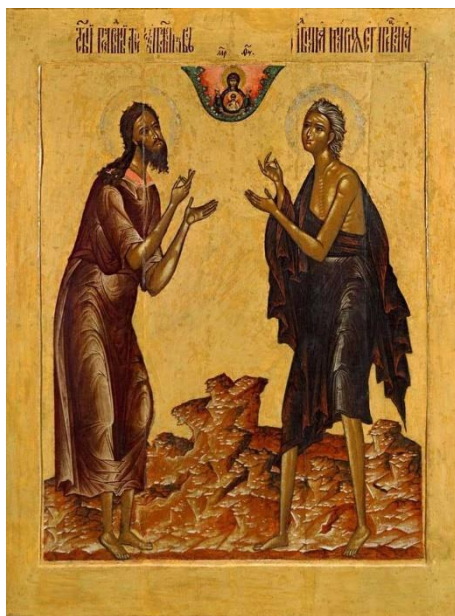
КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА ПЕТА ПОСТА ГЛАС 1. ПРЕПОД. ИЛАРИОН ИСПОВЕДНИК	Јутрење – Јев. 9. Васкрсно Јн. 20,19-31 Апостол: Јев. 9,11-14 и Гал. 3,23-29; Јеванђеље: Мк. 10-32-45 и Лк. 7,36-50
СРЕДА, 13. АПРИЛ	ЛИТУРГИЈА ПРЕЂЕОСВЕЂЕНИХ ДАРОВА ГРИНЗБОРО 10ч
ЧЕТВРТАК, 14. АПРИЛ	АКАТИСТ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦИ 19ч
СУБОТА, 16. АПРИЛ	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ 19ч
НЕДЕЉА, 17. АПРИЛ УЛАЗАК ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА У ЈЕРУСАЛИМ - Ц В Е Т И	ЈУТРЕЊЕ 9ч & ЛИТУРГИЈА 10ч ВЕЧЕРЊЕ У 18ч – ГРИНЗБОРО
У ЦРКВИ НЕМА ПАНДЕМИЈСКИХ ОГРАНИЧЕЊА НИТИ ЈЕ ОБАВЕЗНО БИТИ ВАКЦИНИСАН.	
ВЕЛИКИ И ЧАСНИ ПОСТ ЈЕ У ТОКУ И ТРАЈЕ ДО СУБОТЕ 23. АПРИЛА.	

ПРЕПОДОБНА МАРИЈА ЕГИПЋАНКА

Животопис ове дивне светитељке написао је св. Софроније, патријарх Јерусалимски. Неки Јеромонах, старац Зосима, удаљи се једном уз Часни Пост у зајорданску пустињу за двадесет дана хода. Наједном он угледа једно људско биће, сува, нага тела, и косе беле као снег, које нагне бегати од погледа Зосимовог.

Старац је дуго трчао, док оно биће не прилеже у једном потоку и не викну: авво Зосиме, прости ми ради Господа, не могу ти се обратити, јер сам жена нага! Тада јој Зосим добади своју горњу хаљину; она се огрну и јави му се. Устрашен беше старац чувши своје име из уста те жене непознате. После дугог наваливања његовог, жена му исприча своје житије. Она беше рођена у Мисиру, и од дванаесте своје године поче живети развратно у Александрији, и проведе у

разврату пуних 17 година. Гоњена блудним огњем телесним она седе једнога дана на лађу, која пловљаше ка Јерусалиму. Приспев у Свети Град хтеде и она ући у цркву да се поклони Часном крсту, али је нека невидљива сила задржаваше и не даваше јој ући. У великом страху погледа она у икону Пресвете Богородице у притвору и

мољаше се Њој, да јој допусти ући и целивати Часни Крст исповедајући грешност и нечистоћу своју, и обећавајући да ће после поћи тамо камо је Света Пречиста буде упутила. Тада јој би допуштено ући у цркву. Пошто целива крст изађе поново у притвор пред икону и захвали се Богородици, но у том чу глас: ако пређеш Јордан, наћи ћеш добар мир! – Она одмах купи три хлеба и крену за Јордан, где стиже истог вечера. Сутрадан се причести у манастиру св. Јована и пређе реку. И проживе у пустињи читавих 48 година, у превеликим мукама, у страху, у борби са страсним помислима као са дивљим зверовима. Хранила се зељем. После тога, када стајаше на молитви, виде је Зосима како стоји уздигнута на ваздуху. Она га замоли да идуће године донесе јој Причешће на обалу Јордана, а она ће доћи да се причести. Идуће године Зосима дође с Причешћем увече на обалу Јордана, но чуђаше се, како ће светитељка прећи Јордан. У том виде

према месечини, да она дође реци, прекрсти реку, и пође по води као по суху. Кад је причести, она га замоли, да идуће године дође у онај исти поток где су се прво видели. Зосима оде и нађе тело њено мртво на оном месту, и више главе на песку написано: погребџи, авво Зосиме, на овом месту тело смерне Марије, предај прах праху, преставила сам се 1. априла у саму ноћ

спасоносног Христовог страдања, по причешћу Божествених Тајни. Из овога написа дозна Зосима прво њено име, и друго и страшно чудо, да је она прошле године оне исте ноћи кад се причестила стигла у тај поток, до кога је он морао путовати 20 дана. И тако Зосима сахрани тело чудесне светитељке Марије Египћанке. А када се врати у манастир исприча целу историју

њенога живота и чудеса, која је он лично видео од ње. Тако Господ зна да прослави покајане грешнице. Св. Марија спомиње се још и пете недеље Часног Поста. Црква је истиче верним у те посне дане као узор покајања. Упокојила се око 530 год.

(Пролој)

РАСПОРЕД САБОРНИХ ВЕЛИКОПОСНИХ БОГОСЛУЖЕЊА У ХРАМОВИМА МЕЛБУРНА И ВИКТОРИЈЕ ТОКОМ ЧАСНОГ ПОСТА 2022.

СРЕДОМ – Св. ПРЕЂЕОСВЕЂЕНА ЛИТУРГИЈА (ПРИЧЕШЋЕ) У 10Ч УЈУТРУ
НЕДЕЉОМ – ВЕЛИКОПОСНО ВЕЧЕРЊЕ И ПРЕДАВАЊЕ У 18Ч УВЕЧЕ

Недеља	Дан и датум	Време	Богослужење	Место и храм	Предавач - проповедник
V	Уторак, 5. април	10ч	Св. Пређеосвеђена Литургија	Кизборо, Св. Првомученик Стефан	-
	Недеља, 10. април	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Кизборо, Св. Првомученик Стефан	Презвитер Бојан Влајић
VI	Среда, 13. април	10ч	Св. Пређеосвеђена Литургија	Гринзборо, Храм Св. Саве	-
	Недеља, 17. април Цвети	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Гринзборо, Храм Св. Саве	Прота Петар Божић
VII	Велика Среда 20. април	19ч	Св. Тајна Јелеосвеђења	Карум Даунс, Св. Стефан Дечански	Прота Чедомир Видеканић
Васкрс	Васкрсни Понедељак 25. април	10ч	Св. Литургија	Илајн, Манастир Св. Саве	Све свештенство Викторије

ЗАКЛЕТВА ЦРКВЕНОГ ОДБОРА

Прошле недеље, после Свете Литургије, црквени одбор изабран на прошлој скупштини на челу са председником Петром Дамјанцем, положио је заклетву у нашем храму.

Прота Петар је прочитао речи заклетве коју су присутни молитвено поновили, заветујући се на поштен и вредан рад у наредном периоду.

ПЕТА НЕДЕЉА ПОСТА - ГЛУВНА

„Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде међу вама велики, нека вам служи“ (Мк. 10, 43)

Колико пута смо се осведочили на сопственом примеру као и примеру оних који нас окружују, како је изазовно борити се за положај у друштву, заједници, на послу. Или, колико се само узбуђења ствара у црквеним општинама у периоду тзв. предизборних договарања о томе ко ће и које место заузети у управи црквене општине. Сви ти положаји, иако су занемарљиви у односу на неке друге позиције у друштву, код нас повремено изазивају доста осећања, негодовања, узбуђења па чак и замерана са ближњима. Волимо ми да нас други тапшу по раменима, да нам указују част, да нас седају за главну софру, да нас хвале. И, није се лако борити против тога. Наша природа, оптерећена грехом и приземљена, радује се свакој похвали. А, нема сумње да се величина не стиче држањем било кога положаја већ нашим сопственим радом на себи. Човек је велики онолико колико је велико његово разумевање суштине живота. „Скромности хоћу, а не похвале!“, узвикнуо је једном један човек. „Богу хвала“, увек је био одговор наших предака на сваку похвалу уперену њиховом успеху на неком плану.

Господ Исус Христос објашњава важност правилног разумевања ове проблематике тиме што каже: *Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде међу вама велики, нека вам служи (Мк. 10, 43)*. Веома је тешко за човека да ово усвоји. Нама је много пријемљивија идеја о власти овде на земљи. Волимо ми да издајемо наређења, да се хвалимо својим положајем и да у нашем овоземаљском постигнућу видимо своју

величину. Наравно, заборављамо да наш положај не одређује нашу величину већ је тај положај сам по себи уоквирен у неки статус који друштво препознаје или поштује. Али, нашу величину одређујемо само ми а не никакви спољни фактори. *И који хоће међу вама да буде први, нека буде свима слуга (Мк. 10, 44)*, каже Спаситељ. Ево мерила! Зар то није толико јасно. Онај ко се унизи пред људима, биће узвишен пред Господом. Иако то делује једноставно и разумљиво, наша људска природа компликује наш живот те се често и непотребно спотичемо и о ово питање.

НАША СВЕТА ЦРКВА НАС ОПОМИЊЕ ОВЕ НЕДЕЉЕ ПОСТА НА ПОТРЕБУ СКРОМНИЈЕГ ПРИСТУПА ЖИВОТУ. ТО ЈЕ НЕОПХОДНО ДА БИСМО ИСПУНИЛИ ЗАПОВЕСТ О ДУХОВНОМ ПОСТУ.

НИЈЕ ДОБРО ДА СЕ УЗДРЖАВАМО ОД УПОТРЕБЕ МРСНЕ ХРАНЕ, А ЗАМЕРАМО СЕ СА ЉУДИМА КОЈИ НЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ДА ЗАУЗМЕМО НЕГДЕ НЕКО ОД ПРВИХ МЕСТА.

СПАСИТЕЉ НАС ПОУЧАВА И КАЖЕ ДА, НЕ САМО ШТО ТО НИЈЕ ПОТРЕБНО, ВЕЋ НИЈЕ НИ КОРИСНО.

СЕТИМО СЕ НАШЕГ ЧЕСТИТОГА КНЕЗА ЛАЗАРА И ЊЕГОВЕ ФИЛОСОФИЈЕ О ОВОЗЕМАЉСКОМ: „ЗЕМАЉСКО ЈЕ ЗА МАЛЕНА ЦАРСТВО, А НЕБЕСКО УВИЈЕК И ДОВИЈЕКА“. СВАКИ, ДАКЛЕ, ПОЛОЖАЈ КОЈИ ИМАМО ОВДЕ НА ЗЕМЉИ, БЕЗ ОБЗИРА НА ТО КОЛИКО ТРАЈЕ, ВЕОМА ЈЕ КРАТКОГ ВЕКА.

ЗАШТО ОНДА ЈУРИТИ ЗА СЛАВОМ КОЈА КРАТКО ТРАЈЕ? РАЗМИШЉАЈМО О ТОМЕ, ОБРАЂАЈУЋИ СЕ БОГУ МОЛИТВОМ ДА НАС УМУДРИ И ДА ОВУ ОСВЕШТАНУ ИСТИНУ ПРАВИЛНО РАЗУМЕМО.

Колико је само примера у нашој славној историји у којима је посведочена истина о величини оних који служе другима у својој скромности. Бакон Авакум, који је мученички завршио свој живот, тиховао је у манастиру. Никакав положај имао није, ничим се истицао није, све до оног момента када је, због вере у Господа, одлучио да га радије Турци набију на колац него да се одрекне Христа. Тај верни слуга, који по овоземаљским мерилима, ни у чему велик не беше, одједном бива уврштен у најоданије следбенике Христове о којима се не престаје причати.

Сећам се једне интересантне поуке на тему скромности или бежања од похвала људских. 1987. године, боравећи неко време у манастиру Хиландару, одушевљен песмом о Пајсија, похвалим његово појање рекавши: „Оче, имате анђеоски глас“. Он ће врло кратко и без много узбуђења: „То ми и ђаволи дошаптавају сваки дан“. Ја се повучем без даљег коментара. Дуго сам размишљао о томе. Можда тада нисам ни разумео његов одговор у правом смислу те речи, али данас разумем.

Ђаво се уистину труди поседневно да нас зароби у своје канце. Да нам објасни нашу величину, лепоту и доброту, и како је право да баш ми заузимамо то прво место. Због тога треба у ово време понављати речи Спаситељеве: „И који хоће међу вама да буде први, нека буде свима слуга“. Амин.

Проша Милорад Лончар,
Чикаго 2004.

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 10. АПРИЛ

Ко има мртво надање, браћо, а ко има живо надање? Онај има мртво надање, ко се нада у мртве ствари; а онај има живо надање, ко се нада у живог Бога.

И још, мртво надање има онај ко се нада у себе и у друге људе; а живо надање има онај ко се нада у живог Бога.

И још, мртво надање има онај ко се нада у срећу и благостање у овом кратком земаљском битисању, и не простире никакву наду преко гроба; а живо надање има онај ко се нада у васкрсење и бесмртни живот у царству небеском.

Ваистину, боље је живо надање од мртвог надања, као што је бољи живот од смрти; као што је боља светлост од таме; као што је боље здравље од болести; као што је бољи ум од безумља.

Но ко донесе и показа људима живо надање – ко, и како? Апостол Петар одговара на ово питање: Господ наш Исус Христос; и ничим другим тако као Својим сопственим васкрсењем из мртвих. Својим васкрсењем Господ је окрилатио зачмало надање људско, и пружио га преко гроба, и показао му циљ и врху и плод иза гроба.

Све ово не тврди неки лаковеран човек но апостол, који се дуго колебао у вери, и који се три пута одрицао Христа. Зато је његово сведочанство о васкрелом Господу и о значају васкрсења Његовог неискazано драгоценост за нас.

О Госпoде васкрсли, Победиоче смрти, ишчупај из нас мртво надање, молитвама светoга Петра, апостола Твогa великогa. Теби слава и хвала вавек. Амин.

*Свети владика Николај
Пријрема Милош Ристић*

ДАН ГОСПОДЊИ

*"Ево иде дан Господњи људи с
Његовом и јарошћу да обрати
земљу у пустаош, и тријешнике да
истријеби из ње... Учинићу да ће
човек више вриједети од злата"*
(Ис. 13, 9-12)

Многи људи не осећају да постоји ваздух док не дуне ветар. Други опет не помишљају на светлост, све док не падне мрак.

Тако и многи хришћани нису ни осећали да постоји Бог, док се није дигао вихор овога рата; нису ни помишљали на Бога, док се над њима светлио мир и смешила срећа. Али, кад се дигао вихор рата и кад се спустио мрак свих удружених зала, онда су се сетили Бога; не, него ни о чем другом нису могли мислити до само о Богу.

Дан Господњи! То се назива у Светом писму дан Господњи: оно што је за људе ноћ, грозна ноћ, мрак са грмљавином, крв и дим, страх и ужас, крв и језа, огањ и полом, врисак и ропак, оно се назива у Светој књизи Божјој даном Господњим. Питате ли како то? Зашто то? Просто, што у таквим приликама и због таквих прилика размажени и обезображени људи долазе до пуног сазнања како је Бог све и како је човек ништа. Разметљивци покривају се стидом, охолице гледају у земљу, богаташи ходе са изврнутим џеповима, кнежеви желе да их бар неки туђински пандур удостоји разговора, војначалници чине сами себи војску гологлави, без иједног потчињеног, а са безброј старијих, негда немарни свештеници плачу пред порушеним храмовима, негда бесне жене дроњаве и неопране кувају шаровину за ручак - а сви укупно мисле на величину величанства Божјега и на дим ништавила људског.

Ево, зашто се та страшна ноћ назива даном Господњим! Јер, Бог долази до израза. Док је трајао покојни дан човечји, човек се није сећао Бога, чак себе је издизао изнад Бога и смејао се богомољцима, ругао се онима који су га позивали у цркву и на молитву. А кад је настао

страшни дан Господњи сви се људи враћају Богу, признају власт Божју, распитују за цркву, одају почаст свештеницима, траже свете књиге да читају, уздишу, стиде се своје прошлости, кају се за своје грехе, носе понуде сиромасима, обилазе болеснике, посте, причешћују се, јер мисле о својој блиској смрти и на онај свет где је друкчији дан Господњи, благи, светли, и радосни и вечни.

Учинићу, говори Господ преко пророка Исаије, учини ћу да ће човек више вриједети него чисто злато, злато Офирско, тј. најлепше и најскупле злато. Ето, браћо, шта је циљ свих невоља које Бог попусти на свет. Да учини да човек више вреди и више се цени него злато.

Знате ли, браћо, зашто је у ове наше дане попустио Бог небесни по други пут на сав свет оне ратне страхоте, које се могу сравњивати само са страхотама пакла? Зато, што је вредност човека пала испод вредности злата. А то се противи Божјем плану у погледу човека. А што год се противи Божјим плановима, то мора да прсне, да падне, да умре, да ишчезне.

И у нашој земљи злато се почело било ценити више од човека. Зато је и наша земља ударена грозним бичем рата, бичем исплетеним од свих зала и несрећа, као од ватрених змија. Да би се научили да ценимо Бога изнад човека и човека изнад злата.

А сад, благо нама, ако смо се научили ценити човека више него злато, више него богатство, више него славу, више него месец и звезде, више него сву видљиву васиону, коју је Створитељ предао човеку, онда нисмо узалуд патили. Онда ћемо бити моћни, срећни и живети у миру и спокојству, у љубави и узајамном поштовању, славећи Бога Тројичногa, Оца и Сина и Светога Духа на век века. Амин.

*Кроз шамнички прозор -
Поруке српском народу из лo-
јора Дахау, IV њлава*